

høvt; der er kun begjert en Ordning og Regulering af hvad der vel tilforn har været reguleret og ordnet, men som paa Grund af den i 1848 foregaaede Forandring, som ikke var at tilregne de vedkommende Embedsmænd, favner nøiagtige Regler, som kunne følges.

Den ærede Rigsdagsmand har ligeledes gjort en almindelig Bemærkning om Budgettet, som er i høj Grad uforsjænt, den nemlig, at der, med Undtagelse af Cultusministeriet, skulde vise sig en farlig Bestræbelse efter at udvide Udgifterne. Jeg tør med Bestemthed vise en saadan Øtring tilbage; at den er ugrundet, vil bedst vise sig, naar Sagen bliver drøftet i sine Enkeltheder; dog allerede nu ved første Behandling vil det kunne eftervises. Mange Steder ere meget væsentlige Besparselser indtraadte, og for at paavise enkelte Steder, skal jeg tillade mig at nævne det Ministerium, som er mig bedst bekendt, nemlig Finantsministeriet. Dette viser kun Begjering om et Udgiftstilslæg af omtrent 160,000 Rbd., medens der, som en Følge af en Lov, der blev vedtagen i forrige Sessjon, er kommet derind under en ny Udgift, der andrager over 180,000 Rbd.; der fremtræder altsaa i Virkeligheden en Besparselse af 20,000 Rbd. Ligeledes er Besparselse indtraadt i Henseende til Administrationsudgifterne ved Soldvæsenet, ved Pensionsvæsenet, ligesom paa flere andre vigtige Poster, med Hensyn til hvilke man i en ældre Tid just ikke har vilst nogen stor Tilboielighed til at lade Udgifterne synke. Tager man saaledes Hensyn til samtlige Omstændigheder, vil det vise sig, at de Udgiftsforøgelsler, som forekomme paa enkelte Steder, ere grundede i saadanne Forhold, som sigte til at fremme Landets Udvikling, og ingenlunde i nogen Øyst til at forøge Administrationsomkostningerne. Jeg holder mig altsaa, som sagt, overbevist om, at der i det Hele er indtraadt Besparselse.

Krigsministeren: Den ærede Rigsdagsmand har anført, at Forsvaret af Danmark kunde skee, om ikke uden Fortificationer, saa dog med meget ringe Fortificationer. Denne Sag har i en lang Række af Aar været nøie drøftet af Militaire, og navnlig har jeg selv i dette Aar høvt den Ære at være Medlem af en Commission, som netop behandlede dette Æmne, men den kunde ikke komme til det Resultat, som den ærede Rigsdagsmand har anført. Vi have tænkt os, at de vigtigste Punkter skulde befæstes; thi vi have seet, at den Befæstning, der var tilbage ved Fredesricia, efterat man i Aarhundreder ikke havde gjort Noget for den, har gjort sit Gavn; vi have sølt os gjennemtrængte af den Overbevissning, at Kjøbenhavn, som indeholder Landets største Skatte, som i sit Leie indeslutter Flaaden, burde befæstes saaledes, at den ikke kunde bombarderes. Det er et stort Foretagende (Sa!), men efter vor Overbeviisning burde det gjøres. Behandlingen af dette Æmne vilde lede til en Discusstion, omtrent som den, der er ført ved Befæstningen af andre større Stæder i Europa, men det er en Discusstion, hvortil jeg her ikke skal give Anledning. Efterat Forslaget derom var gjort, havde jeg da tænkt mig at foreslaae en vis Sum til Bygning af Fæstninger, som skulde fordeles paa en lang Række af Aar, men for iaar være Forberedelserne dertil ikke skredne saa langt frem, at jeg kunde forelægge noget bestemt Forslag; derfor har jeg tilladt mig at anføre en Sum for de Gjenstande, som kunne anskaffes, nemlig for Artilleriets og Armeens øvrige Materiale.

Rettelse.

Nr. 6 Sp. 89 L. 32 f. o. „Godekassererne“ læs. „Godekasserne“.